

Békéscsaba, 1892. szeptember 24. – Budapest, 1956. február 22.

Szegényparaszti családban született. Négy polgári osztályt és ipariskolát végzett; kitanulta a nyomdász mesterséget. 1909-ben levizsgázott, majd több vidéki városban dolgozott szakmájában. Belépett a nyomdászszakszervezetbe, részt vett a szakmai és érdekvédelmi mozgalomban; továbbképzés céljából éveket töltött Németországban, Ausztriában és Lengyelországban. 1914-ben bevonult katonának, a következő évben az orosz fronton hadifogságba esett. 1919-ben tért haza Magyarországra, korábban másfél évig Szibériában a Vörös Csillag című lapnál dolgozott. Több nyomda alkalmazta üzemvezetőnek, majd 1922-ben, szülővárosában társaival megalapította a Petőfi Nyomdát, majd 1925-ben a cég békési fióknyomdáját. 1931-ben társaitól átvette a céget és önállósította magát. 1927-ben bekerült a városi képviselő-testületbe, majd a vármegyei törvényhatósági bizottságba. 1909-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, 1930-ban csatlakozott a Független Kisgazdapárthoz; előbb a párt sajtótermékeit adta ki, majd 1935-től személyesen is részt vett a városi, majd vármegyei pártéletben. Több évig saját költségén adta ki a vármegye egyetlen ellenzéki lapját, az Alföldi Újságot (1937–1941), majd 1945 és 1946. június között is nyomdájában készült illetve felelős kiadója volt. Az 1939. évi választásokon a párt Békés vármegyei listáján pótképviselővé választották. 1944. március 19. után a Gestapo többször házkutatást tartott nála. 1944. október 11-én ő fogadta a szovjet csapatokat, a városparancsnokság tolmácsa lett. Tagja lett a békéscsabai ideiglenes vezetőtanácsnak, majd a városi nemzeti bizottságnak, később a Békés vármegyei Nemzeti Bizottság elnöke volt. Szülővárosában főtítkárként újjászervezte az FKGP-t. 1944. december 17-én Békéscsaba delegáltjaként bekerült az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe, majd az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon Békés vármegyében ismét mandátumhoz jutott. 1945 őszétől a Független Kisgazdapárt országos központjában előbb a területi szervezést irányító, majd a sajtó-és propagandaosztályon dolgozott a békéscsabai párttisztviselői megválasztásával. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a Békés vármegyei és az országos listán is pótképviselő lett. 1947 decemberében országos jogkörrel bízták meg a FKGP nyomdaügyeinek intézésével. 1949 áprilisában a miniszterelnökség sajtóosztályának jóváhagyásával a párt miskolci nyomdájának cégvezető-igazgatójává és a Miskolci Hírlap felelős kiadójává nevezték ki. Saját nyomdája és a párt miskolci nyomdájának államosítása után visszavonult és állami alkalmazásba lépett